

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี (กง.กม.) โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว๗๖๒

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง สรุพอุททาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ไตรมาสที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ทุกกลุ่มงาน และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป และท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ

ด้วยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุพอุททาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาทบทวนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทุกไตรมาสไม่น้อยกว่าห้าเรื่องโดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ในการนี้ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี จึงขอแจ้งสรุพอุททาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวให้บุคลากรในสังกัดทราบ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติราชการต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดคำสั่งสามารถสืบค้นได้จาก www.dla.go.th หัวข้อ “หน่วยงานภายใน” หน่วยงาน “กองการเจ้าหน้าที่” เมนู “วินัย” หรือสแกนผ่าน OR code หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๒.๕/ว ๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นายอรณพ คณานุรักษ์)
ท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี

☐	ช.ว.อ.
☐	ก.บ.อ.
☐	ก.บ.อ.
☒	ก.บ.อ.
☐	ก.บ.อ.

สภ. ปิตาณ	
รับที่	7629
วันที่	16 ก.ย. 2565
เวลา	13.06 น.

ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๒๕๓๘

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปุทธาพณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาทบทวนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทุกไตรมาสไม่น้อยกว่าห้าเรื่อง โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุปุทธาพณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยแล้ว จึงขอแจ้งสรุปุทธาพณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ไตรมาสที่ ๓ เรียนมาเพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดทราบต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดคำสั่งสามารถสืบค้นได้ทาง www.dla.go.th หัวข้อ “หน่วยงานภายใน” หน่วยงาน “กองการเจ้าหน้าที่” เมนู “วินัย” หรือสแกนผ่าน QR code

กองการเจ้าหน้าที่

กลุ่มงานวินัย

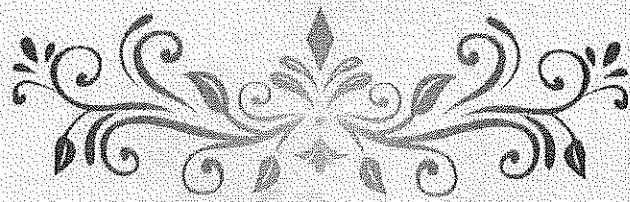
โทร. ๐-๒๒๕๑-๕๐๐๐ ภายใน ๑๒๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๖๖๓๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

สรุปุทธาพณ์เกี่ยวกับวินัย
และการดำเนินการทางวินัย

สรุปอาทธรณ์เกี่ยวกับวินัย
และการดำเนินการทางวินัย
ไตรมาสที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จัดทำโดย
กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มงานวินัย)
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

CASE 1
EVIDENCE

เรื่องที่ ๑

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายพลเรือนสามัญ กรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำการลวนลามและล่วงละเมิดทางเพศผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๑. ข้อเท็จจริง

นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญ ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า กระทำการลวนลามและล่วงละเมิดทางเพศ อาสาสมัครสาธารณสุข ผู้ร่วมปฏิบัติงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชา ที่มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้ง จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน โดยในการสืบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาพร้อมทั้งให้โอกาสนาย ก. ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งผลการสืบสวนปรากฏว่านาย ก. ได้ทำการจับมือจับไหล่ และพูดจาล่วงละเมิดทางเพศผู้เสียหายจริง แต่เป็นการกระทำในลักษณะที่เล่นทีจริงไม่มีเจตนากระทำการล่วงละเมิดทางเพศ อย่างไรก็ตามการกระทำดังกล่าวเป็นการไม่สมควรและเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงพิจารณาลงโทษภาคทัณฑ์ ต่อมานาย ก. ได้อุทธรณ์ลงโทษภาคทัณฑ์แต่ไม่เป็นผล จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

๒. หลักปฏิบัติราชการ

๒.๑ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อในชั้นการสืบสวนได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาพร้อมทั้งให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ชวนผู้เสียหายไปตรวจมะเร็งปากมดลูกที่ชั้นสอง แต่ผู้เสียหายไม่ปฏิบัติตามจึงอ้อมมาด้านหลังจับข้อมือขวาผู้เสียหายให้หยุดทำงาน แล้วใช้มือซ้ายจับไหล่ผู้เสียหาย และเอาใบหน้าเข้ามาใกล้เพื่อจะหอม แต่ผู้เสียหายไม่ยินยอมและวิ่งหนีไป ต่อมาเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา ขณะที่ผู้เสียหายกำลังจะกลับบ้าน ผู้ฟ้องคดีได้พูดว่า “หนึ่งกลับแล้วหรือ กลับไปอาบน้ำให้หอม ๆ นะ ใส่ชุดนะเช็กซี่ ๆ ไม่ต้องใส่ชุดชั้นใน คืนนี้จะไปหาในความฝัน” พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ที่ลงโทษภาคทัณฑ์อันเป็นสถานโทษที่เบาสุดจึงเป็นการลงโทษที่เหมาะสมกับความผิดแล้วและคำวินิจฉัยอุทธรณ์อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม) ที่มีมติให้ยกอุทธรณ์จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๒.๒ การพิจารณาความผิดฐานดังกล่าวมีแนวทาง ดังนี้ (๑) เป็นการกระทำที่เสื่อมเสีย ต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ (๒) เป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจ และ (๓) เป็นการกระทำที่มีเจตนาชั่ว

๒.๓ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ มีมติว่า ผู้บังคับบัญชาต้องเร่งรัดการสืบสวนสอบสวนเรื่องขู่สาวและการล่วงละเมิดทางเพศหรือคุกคามทางเพศและให้มีการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้บังคับ

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๑) มาตรา ๘๓ (๘) และมาตรา ๘๔

๓.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

๓.๓ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒ (๑) - (๕)

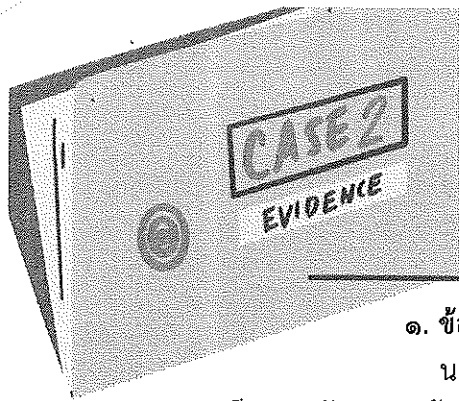
๓.๔ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๔ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔

๔. แหล่งที่มา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ พ. ๒๗/๒๕๕๘

นายเศรษฐพงศ์ แหล่งส้าน
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๒

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายพลเรือนสามัญ กรณีเรียกรับเงินจากราชการ

๑. ข้อเท็จจริง

นาง ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญกรม ข. ได้ร่วมกับสามีใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการ เรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบเพื่อบรรจุเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนาง ก. อ้างว่าเป็นการกู้ยืมเงิน เพื่อลงทุนในการค้าขายข้าวสารโดยมีการทำสัญญากู้ยืมเงินกันไว้ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ได้พิจารณาและมีความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรม ข. ว่าพฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อธิบดีกรม ข. จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่นาง ก. ออกจากราชการ ต่อมานาง ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่ไล่ออกจากราชการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ตามมติของ ก.พ. นาง ก. จึงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยเห็นว่าคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการนั้น เป็นการใช้ดุลยพินิจที่หนักกว่าพฤติการณ์ที่ได้กระทำ เนื่องจากตนได้คืนเงินครบถ้วนแล้วประกอบกับไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน ทั้งปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความดีความรับผิดชอบมาตลอด จึงควรลดหย่อนโทษ เป็นปลดออกจากราชการ

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่นาง ก. รับราชการมาเป็นระยะเวลานาน ย่อมรู้ดีว่าการเรียกและรับเงินจากผู้ที่จะเข้ารับราชการเพื่อเป็นค่าวิ่งเต้นให้ได้เข้ารับราชการนั้น เป็นเรื่องที่ ข้าราชการที่ดีไม่ควรปฏิบัติ พฤติการณ์จึงถือว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการ แม้วาง ก. จะอ้างว่าได้คืนเงินให้แก่ผู้ร้องเรียนแล้วก็ตาม ก็ไม่อาจลบล้างความผิดที่ได้กระทำ สำเร็จไปแล้วได้ การรับราชการมานาน มีความดีความชอบและไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน ก็ไม่อาจใช้เป็นเหตุ ในการลดหย่อนโทษเป็นให้ปลดออกจากราชการได้เช่นกัน อีกทั้งได้มีมติ ก.พ. ตามหนังสือเวียน ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ กรณีการลงโทษข้าราชการที่เรียกร้องเงินจากราชการเพื่อฝากเข้าทำงานในหน่วยงาน ที่ตนไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและความร้ายแรง แห่งกรณีอยู่ในระดับเดียวกับกรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ โดยให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และเหตุอันควรปราณีใดๆ ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น คำสั่งลงโทษที่อธิบดี กรม ข. ลงโทษไล่นาง ก. ออกจากราชการจึงเหมาะสมแล้ว

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

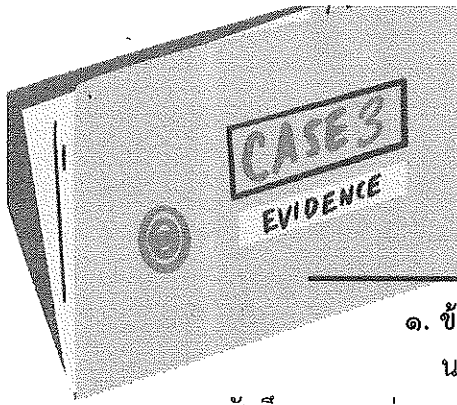
- ๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๔)
- ๓.๒ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๓/ว ๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ เรื่อง การลงโทษข้าราชการกรณีเรียกร้องเงินจากราชการเพื่อฝากเข้าทำงาน
- ๓.๓ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว. ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่อง ขอบปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี

๔. แหล่งที่มา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๑๗/๒๕๕๘

นางสาวดาริน รังสิวารักษ์
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๓

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายพลเรือนสามัญ กรณีถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๑. ข้อเท็จจริง

นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญกรม ข. มีพฤติการณ์ใช้กล้องวิดีโอของสำนักงานบันทึกภาพการร่วมเพศระหว่างแฟนของตนกับชายอื่น ณ โรงแรมแห่งหนึ่ง ซึ่งต่อมาภาพดังกล่าวหลุดออกมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้ IP address ซึ่งเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานราชการในการเผยแพร่ภาพอับติกรม ข. จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อสอบสวนกรณีดังกล่าว ต่อมากรม ข. ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยปลดนาย ก. ออกจากราชการ เนื่องจากเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ นาย ก. จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย

๒. หลักปฏิบัติราชการ

กรณีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยลักษณะของการกระทำอันได้ชื่อว่า “เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” ว่าจะต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการและความรู้สึกของสังคมที่มีต่อการกระทำของข้าราชการผู้นั้น ว่ามีความรู้สึกถึงเกียรติของการกระทำนั้นอันเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ประกอบกับเจตนาในการกระทำโดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของข้าราชการผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ข้าราชการได้รับความเสื่อมเสียต่อภาพพจน์ชื่อเสียงหรือไม่ ทั้งผลการสอบสวนทางวินัยจะต้องปรากฏพยานหลักฐานที่ชี้ชัดลงไปได้ว่าได้มีการกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ซึ่งกรณีนี้แม้ว่าข้อเท็จจริงจะรับฟังไม่ได้ว่า นาย ก. เป็นผู้เผยแพร่ภาพดังกล่าวเองก็ตาม แต่ข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และพึงประพฤติตนให้เป็นที่ยึดถือของบุคคลทั่วไป พฤติการณ์ของนาย ก. จึงเป็นการกระทำที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง เป็นการไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการให้เป็นที่ยึดถือศรัทธาหรือให้เป็นที่ยึดถือของประชาชนและสังคมทั่วไป ถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ปัจจุบันคือมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ดังนั้น การที่อธิบดีกรม ข. มีคำสั่งลงโทษทางวินัยปลดนาย ก. ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ วรรคสอง

๓.๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๔)

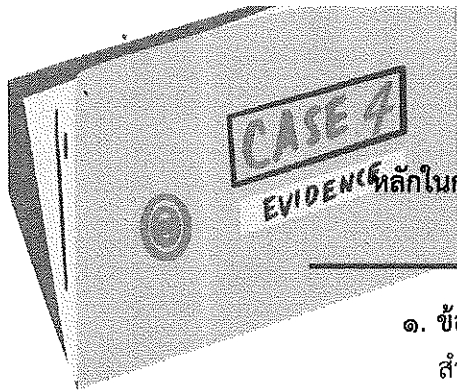
๓.๓ ข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗

๔. แหล่งที่มา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ พ. ๔๑/๒๕๕๔

นายภัทรารุณ อวีนิล
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๔

หลักการในการพิจารณาความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต)

๑. ข้อเท็จจริง

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าการกระทำของนาง อ. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษไล่นาง อ. ออกจากราชการ นาง อ. จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกแต่ไม่เป็นผลจึงฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกฟ้อง นาง อ. จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

๒. หลักปฏิบัติราชการ

๒.๑ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำที่จะถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ คือ (๑) มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติ (๒) ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่งคำว่า “โดยมิชอบ” หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา (๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งคำว่า “ประโยชน์” หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สินก็ได้ และคำว่า “มิควรได้” หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น และ (๔) โดยมีเจตนาทุจริต ซึ่งคำว่า “ทุจริต” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑) หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และการจะพิจารณาว่าการกระทำเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จะต้องพิจารณาไปถึงเจตนาของผู้กระทำด้วยว่ามีเจตนาทุจริตในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมุ่งจะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ด้วย ดังนั้น กรณีที่จะเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องมีการกระทำที่เข้าลักษณะตามองค์ประกอบทั้ง ๔ ประการดังกล่าวข้างต้น เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า นาง อ. มีพฤติการณ์เข้าลักษณะตามองค์ประกอบทั้ง ๔ ประการข้างต้นและมีเจตนาทุจริตด้วยแล้ว นาง อ. จึงมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ คำสั่งลงโทษทางวินัยของเทศบาลตำบล บ. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๒.๒ องค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เทียบได้กับความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม

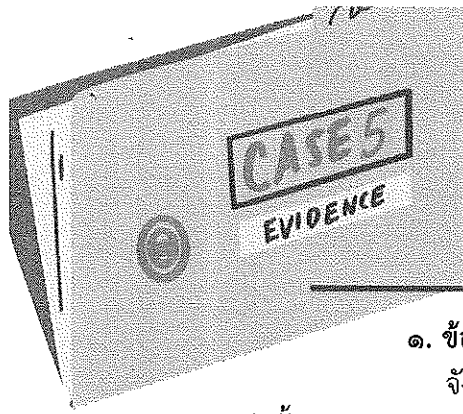
๓.๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑)

๔. แหล่งที่มา

เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๒๘/๒๕๕๘

นายณัฐนันท์ พงษ์สุทธิรักษ์
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๕

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญ กรณีข้าราชการที่ย้ายในระหว่างการสอบสวนทางวินัย

๑. ข้อเท็จจริง

จังหวัด ก. ได้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.พ. ขอรื้อโดยมีข้อเท็จจริงว่าจังหวัด ข. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแก่นางสาวเอ เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่สำนักงานที่ดินจังหวัด ข. โดยจังหวัด ข. ได้พิจารณารายงานผลการสืบสวนแล้วเห็นว่านางสาวเอ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและนำส่งคลังและไม่จดทะเบียนโอนมรดกให้กับผู้ขอผู้ว่าราชการจังหวัด ข. จึงมอบหมายให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ข. แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นางสาวเอทราบ โดยนางสาวเอได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งย้ายนางสาวเอให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่จังหวัด ก. หากว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ก. พิจารณาจากรายงานการสอบสวนแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าการกระทำของนางสาวเอเป็นความผิดวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัด ก. จะสามารถสอบสวนเพิ่มเติมได้หรือไม่

๒. หลักปฏิบัติราชการ

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า การดำเนินการในกรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๑๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทำการสอบสวนโดยแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามเรื่องที่กล่าวหา และในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดต้องทำการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาจากอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดังกล่าว หากผู้ว่าราชการจังหวัด ก. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาใหม่ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ของ นางสาวเอ เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามสำนวนการสอบสวนยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าการกระทำของนางสาวเอ เห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานตามสำนวนการสอบสวนยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าการกระทำของนางสาวเอเป็นความผิดวินัยหรือไม่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ก. ก็ย่อมมีอำนาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ และหากเห็นว่า มีเหตุผลความจำเป็นที่ควรให้จังหวัด ข. ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมผู้ว่าราชการจังหวัด ก. ก็อาจกำหนดประเด็นที่ต้องการให้สอบสวนเพิ่มเติม และขอให้จังหวัด ข. ดำเนินการให้ก็ได้

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๗ มาตรา ๙๒

๓.๒ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๐

๔. แหล่งที่มา

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๐๔๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

นางสาววิชญ์พร นันทศรี
กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

